

den højtærede Indenrigsminister endnu en Gang at tage denne Sag op, thi der er gjort denne Mand Uret. Jeg beder den højtærede Indenrigsminister tage Vare paa, at Loven udføres saaledes, at den Slags Tilfælde ikke indtræde alt for ofte.

Saa har jeg en Henstilling at gøre til den højtærede Justitsminister. Vi have nu, saa vidt jeg ved, faaet et Forslag til en ny Lov om Bygningssager for København, men jeg vil meget gerne bede om, at vi ogsaa maa faa en ny Lov om Bygningssager for Købstæderne, eller ogsaa, at vi maa faa den, vi have, afskaffet. Det kan godt være, at det er en meget god Lov, men i de sidste Aar, tror jeg, den er bleven noget misbrugt. Det hedder jo, at Lov er Lov, og Lov skal holdes, men er der noget paa Jorden, der ikke bliver holdt, er det Bygningsloven for Købstæderne. Jeg gad vide, om der findes en eneste Paragraf, der nu bliver holdt. Nej, Forholdet er det, at den, der vil bygge og finder, at det passer ham bedre at bygge udenfor Loven end med Loven, henvender sig til Justitsministeriet, og jeg tror ikke, Justitsministeriet nogen Sinde afslaar et Andragende om Dispensation. Vi skulle vist meget langt ud for at finde Grænsen for, hvor Ministeriet standser med at give Dispensationer. Jeg bebrejder ikke den højtærede Minister, at han gør det, det har vistnok været Praksis gennem Tiderne, og den ene tager den anden med sig, og naar der er givet Dispensation her, maa der ogsaa gives Dispensation der, man er gaaet videre og videre, saa at det i Virkeligheden er saadan, at de, som have Mod til at kræve det meste af Ministeren, ogsaa faa det meste, og den, der ikke har Mod til at kræve saa meget, maa finde sig i at bygge under andre Vilkaar end de, der have Mod til at kræve det meget. Jeg vil derfor bede om, at vi i en nær Fremtid maa faa en Bygningslov, som det er Meningen skal holdes, eller ogsaa, at vi maa faa den Bygningslov, vi nu have, afskaffet.

Saa har jeg en Anmodning til Kirkeministeren og til det Finansudvalg, der i en nær Fremtid vil komme. Som ærede Medlemmer ville vide, fandt der for nogle Aar siden et ret stort Jordskred Sted nede ved Højerup Klint, og det medførte, at man blev bange for, at Højerup Kirke skulde styrte i Havet. Myndighederne lukkede da Kirken, og Beboerne have nu ingen Kirke, de ere henviste til at foretage deres kirkelige Handlinger paa Skolen eller andetsteds, og dette har staaet paa et Par Aar. De ville meget gerne

have en ny Kirke, det er kun et lille Sogn, og de evne ikke saa grumme meget selv. Det Spørgsmaal har været oppe, om ikke Tiendejeeren var pligtig til at skaffe dem en ny Kirke, naar Myndighederne lukkede den, der var. Saa vidt jeg har kunnet forstaa, ere imidlertid alle sagkyndige paa dette Omraade enige om, at Tiendejeeren ikke har en saadan Forpligtelse. Tiendejeeren har imidlertid, synes det mig, stillet sig saa velvilligt i dette Forhold, at der ikke er noget at bebrejde ham. Han har nemlig tilbudt, at han af Tiendens Kapitalværdi, som vel er om ved 15,000 Kr., vil afgive 10,000 Kr. til en ny Kirke, og for Resten af Beløbet vil han forpligte sig til at holde den gamle Kirke og den nuværende Kirkegaard vedlige paa samme Maade som hidtil. Det forekommer mig, at han har stillet sig saa kulant, som man overhovedet kan fordre det. Jeg mener, at han har ydet mere, end han er pligtig til. Men det er ikke saa faa Penge, der skulle til, naar der skal bygges en ny Kirke og desuden henlægges en Fond til Vedligeholdelsen. Jeg ved, at der i nogen Tid har været arbejdet paa Tegninger og i det hele truffet Forberedelser til at faa en ny Kirke bygget, og jeg beklager, at man ikke er kommen saa vidt, at den højtærede Kirkeminister nu paa Finanslovsforslaget har kunnet fremsætte Forslag om Tilskud. De ere komne saa vidt med Arbejdet dernede, at der er bestemt Byggeplads for Kirken og Plads for Kirkegaarden, og der er en Arkitekt, som arbejder med Tegningen til Kirken, og jeg tør antage, at det ikke vil vare længe, før den højtærede Minister har Andragendet. Jeg vil da bede ham fremsætte et Forslag for Rigsdagen saa hurtigt som muligt og bede det kommende Finansudvalg om at stille sig saa velvilligt til denne Sag, som det kan.

Saa har jeg endelig et Spørgsmaal at stille til den højtærede Finansminister. Jeg vil gerne vide, hvordan det gaar med Prøvevurderingens Resultat, om man kan regne med, at det kommer frem for Rigsdagen i en nær Fremtid, og saa vil jeg bede om, at Regeringen, naar det kommer til at foreligge, vil tage Initiativet til, at vi gøre et Forsøg saaledes, at vi faa Ejendomsskylden omdannet til en Grundværdibeskatning. Jeg har i det sidste Aars Tid haft Lejlighed til at se et ejendommeligt Udslag af Ejendomsskyldens Virkninger. Jeg har været Medlem af en Ekspropriationskommission for Jernbaner og er derfor kommen til at se, hvorledes Jordværdierne stille sig paa de forskellige Steder